

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתות צאת חובביא י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק ו' (שם מפורט מידו) (שם אבן ר' ישראל ד"ר)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

יה אייר

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית י"ז י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק ו' (שם מפורט מידו) (שם אבן ר' ישראל ד"ר)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. גני שיביאני הפלמוד לידי מעשה. גלידי מדות ושרות. גלידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהדונה"י על ידי הנעלים בקהילתו וקהילתו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סימן תד – דין אם יש תחומין למעלה מעשרה טפחים. ובו סעיף אחד

א. המהלך חוץ לתחום למעלה מעשרה טפחים כגון שקפץ על גבי עמודים שגבוהים עשרה ואין בכל אחד מהם ארבעה טפחים על ד' טפחים הרי זה ספק אם יש תחומין למעלה מעשרה או לאו ומה שיהיה בדרבנן יהיה ספיקו להקל. הגה: מיהו אם היה הולך בדרך זה או על ידי קפיצת שם מתוך י"ב מיל חוץ ל"ב מיל אזלינן לחומרא למאן דאמר תחומין ד"ב מיל הוי דאורייתא (דנני עגמו ומסונמ רמנ"ס). והואיל ואין בימים ובנהרות איסור תחומין דאורייתא לדברי הכל לפי שאינם דומים לדגלי מדבר מי שבא בספינה בשבת והגיע לנמל אם משנכנס השבת עד שהגיע לנמל לעולם היתה למעלה מי' מקרקע הים או הנהר יורד ואינו נמנע ויש לו אלפים אמה ממקום שפגע בו למטה מי'. הגה: ואם הוא ספק אם הוא למעלה מעשרה או לא אזלינן לקולא (המגיד פרק כ"ו). ואם כבר יצא אלפים ממקום שפגע למטה מעשרה דאין לו רק ד' אמות מכל מקום אם צריך לצאת מן הספינה מכח גשמים שיורדים עליו או שהחמה זורחת עליו או שצריך לנקבו וצריך מכח זה ליכנס בעיר הוה ליה כל העיר כארבע אמותיו וכיון דעל (אור זרוע ומנלמי והגהות אשמי פרק מי שהולאסו). ועיין לקמן סימן ת"ז. ועיין לעיל סימן רס"ז מי שרוכב בדרך וחשכה לו בערב שבת כיצד יעשה:

סימן תה – דין היוצא חוץ לתחום. ובו ט' סעיפים

- א. מי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס להיות כבני העיר ואין לו אלא ד' אמות מעמידת רגליו ולחוץ:
- ב. היתה רגלו אחת תוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום יכנס:
- ג. מי שקידש עליו היום והוא חוץ לתחום העיר אפילו אמה אחת לא יכנס להיות כבני העיר ואינו מהלך אלא אלפים אמה לכל רוח ממקום שקידש עליו היום:
- ד. מי שיצא חוץ לתחום שלא לדעת מותר לעשות לו מחיצה של בני אדם שעירבו לאותו רוח ויכולים לילך שם ויעשו סביבו כמו מחיצה ויכנס ביניהם והוא שלא ידעו אותם שנעשית בהם המחיצה שלשם כך נקרא אבל אם יצא לדעת אסור:

- ה. מי שהוציאווהו חוץ לתחום עכ"ם או רוח רעה או שאר כל אונס או ששגג ויצא אין לו אלא ארבע אמות החזירוהו לתוך התחום כאילו לא יצא והרי כל העיר כד' אמות כבתחלה וחוצה לה אלפים אמה לכל רוח אבל אם חוזר לדעת אין לו אלא ארבע אמות. הגה: וכן אם נכנס לספינה ויצאה הספינה חוץ לתחום וחזרה לאחוריה לנמל שהפליגה משם הרי הוא כאילו לא יצא דהוה ליה כמו שהוציאווהו עובדי כוכבים והחזירוהו (אור זרוע):
- ו. נתנוהו עובדי כוכבים חוץ לתחום בדיר או בסהר ומערה או בעיר אחרת מוקפת חומה לדירה או שנאנס בשאר אונס או ששגג ויצא חוץ לתחום ונכנס לאחד מאלו ונזכר והוא בתוכו מהלך את כולו אבל אם יצא חוץ לתחומו לדעת אף על פי שהוא בתוך אחד מאלו אין לו אלא ד' אמות:
- ז. מי שהפליגה ספינתו בים מהלך את כולה הואיל ושבת באויר מחיצות ואם נפתחו דפני ספינה בשבת אם היא מהלכת מהלך את כולה ואם היא עומדת אינו מהלך בה אלא ד' אמות. הגה: ואם באמצע יש לו מחיצות עשרה ובראשו אין לו אזלינן בתר אמצעי ואפילו אין לו כלל רק יש בו לחקוק עשרה דאמרינן חוקקין להשלים (אור זרוע):
- ח. יצא לדעת והחזירוהו עובדי כוכבים אין לו אלא ד' אמות ומיהו אם החזירוהו לעירו (המוקפת מחיצות לדירה) (הלא"ש פרק מי שהולאסו ודניו ירוסם חלק י"א ואור זרוע) כולה כארבע אמות ואפילו יצא לדעת וחזר לדעת (ועיין לעיל דין סתם עיירות סימן ת"א):
- ט. פירות שהוציא חוץ לתחום והחזירם אפילו במזיד לא הפסידו מקומם שכל העיר להם כארבע אמות וחוצה לה אלפים אמה לכל רוח כבתחלה אם הוא יום טוב ואם הוא שבת מותרין באכילה במקומם ואפילו לאותו ישראל שהחזירם לצרכו במזיד, מאי טעמא, אנוסים הם, וכל זמן שלא הוחזרו והם חוץ למקומם אם הוציאן בשוגג מותרים לאכלם ואסור לטלטלם חוץ לד' אמות ואם הוציאם במזיד אסור לאכלם אפילו מי שלא הוציאם ויש מתירים למי שלא הוציאם:

סיבדנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.